

СЕКЦІЯ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО ІНСТИТУТУ ПЕРЕПІДГОТОВКИ ТА ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ КАДРІВ

*А. О. Каграманян, С. В. Кошевий,
Г. Ф. Арбузов*

ЗАСТОСУВАННЯ KEYС-МЕТОДУ НА ЗАНЯТТЯХ ЗІ СЛУХАЧАМИ ЦЕНТРУ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

У доповіді передбачається обґрунтувати такі положення:

1 Ефективність підвищення кваліфікації слухачів багато в чому залежить від вибору таких методів навчання, які відповідають фаховим, віковим, психологічним особливостям дорослих людей, враховують їхню потребу висловити власну думку, позицію чи ставлення, поділитися досвідом, а також дозволяють викладачу корегувати професійні установки слухачів шляхом створення умов для критичної самооцінки ними усталених способів діяльності. Такі завдання дозволяє вирішувати кейс-метод, застосування якого у викладанні тематичних модулів «Сучасний галузевий менеджмент», «Ділове спілкування», «Менеджмент персоналу», тематичних лекцій із забезпечення безпеки руху поїздів та дії оперативного й обслуговуючого персоналу у нештатних ситуаціях та інших є достатньо результативним.

2 Суть кейс-технології полягає в описі та аналізі конкретних ситуацій або випадків (від «case» – випадок). Ситуації, що пропонуються для аналізу, повинні бути безпосередньо пов'язані з професійною діяльністю слухачів, відображати реальну виробничу чи життєву ситуацію, вміщувати проблему або низку прямих або непрямих труднощів, суперечностей, прихованих завдань для вирішення слухачами, а також актуалізувати потребу в теоретичних знаннях, які б створювали основу для вирішення конкретної проблеми або кількох проблем. У підсумку слухачі формулюють власні висновки, пропонують рішення проблемної ситуації, часом у вигляді неоднозначних множинних рішень.

3 Метод вивчення конкретної ситуації має значні пізнавальні можливості, бо його застосування:

- стимулює слухачів до різнобічного аналізу проблеми, примушує думати і знаходити різноманітні варіанти її вирішення, обирати найаргументованіші з них, коригувати власні дії;
- вчить відстежувати розвиток ситуації і не приймати рішення зопалу;
- сприяє професійному зростанню слухачів, активізує розвиток їх творчих можливостей, комунікативних вмінь.

4 За типом дослідницької стратегії, призначенням, діючими суб'єктами, наявністю сюжету, часовою послідовністю матеріалу, обсягом, структурним наповненням, способами подання матеріалу кейси можуть бути досить різноманітними. Кейс як єдиний інформаційний комплекс складається, як правило, з трьох частин: допоміжна інформація, що необхідна для аналізу кейса; опис конкретної ситуації; завдання до кейсу.

5 Зазвичай робота з кейсом проходить п'ять етапів: (1) ознайомлення з ситуацією, її особливостями; (2) виділення основної проблеми (чи проблем), виділення факторів і персоналій, які можуть реально впливати на її розвиток; (3) пропонування концепцій або тем для «мозкового штурму»; (4) аналіз наслідків прийняття того чи іншого рішення; (5) пропонування одного або декількох варіантів (послідовності дій), вказівка на можливе виникнення проблем, механізмів їхнього запобігання та вирішення.

Слухачам слід запропонувати певний алгоритм виконання вправи:

- з'ясування фактів, що стосуються конкретного завдання, приведення їх до системи;
- визначення проблеми з точним формулюванням суперечності, яку слід подолати;
- фіксація рішення щодо своїх дій;
- обґрунтування рішення;
- визначення меж рішення або варіантів альтернативних рішень;
- формулювання висновків.

6 Використання кейс-методу дозволяє змінювати ставлення слухачів до навчання і професійної діяльності, формувати нові навички, підвищити рівень їхньої компетентності. Застосування цієї технології вимагає від викладача чіткого уявлення про особливості фахової діяльності слухачів, вміння поєднувати міні-лекції, ролеві ігри, керовані обговорення, демонстрацію вправ, модерування проектної роботи міні-груп та інші синтезовані активні методи роботи зі слухачами.

А. О. Каграманян, О. В. Кравченко

ПІДГОТОВКА УНІВЕРСИТЕТУ ДО УЧАСТІ У ПРОГРАМАХ ЕРАЗМУС+

Важливою складовою інтернаціоналізації сучасної університетської освіти є участь у міжнародних проектах Європейського Союзу. Цей процес вимагає покрокової підготовки всіх учасників академічної мобільності. Насамперед, це пошук закордонних партнерів. Це можуть бути університети, з якими підписано договори про співробітництво, партнери з попередніх проектів (наприклад, Темпус), контакти під час конференцій, літніх шкіл, стажувань, практик тощо.